

at det er for store Formuer og for store Indkomster, der har Adgang til at faa en om end minimal Aldersrente, og det bør ogsaa erkendes, at paa dette Omraade gør ganske særlig Kronens ændrede Værdi Ændringer fornødne. Endvidere har man hævdet, at de enligt stillede var for ugunstigt stillet i Forhold til Ægtepar, og endelig har man beklaget, at Kommunerne efter den gældende Lov var uden enhver Bevægelsesfrihed, saaledes at man selv i saadanne Trangstilfælde, hvor det maatte skønnes meget ønskeligt at komme Aldersrentenydere til Hjælp, var afskaaret derfra, medmindre Trangen skyldtes Sygdom. I det oprindelig fremsatte Forslag, som har været til Behandling i Folketinget, havde jeg, samtidig med at Besparelsesformaalet søgtes fremmet, søgt at imødekomme de fremkomne Ønsker og at tage Hensyn til den Kritik, der er udøvet. Det Lovforslag, der foreligger her, afviger imidlertid ikke uvæsentligt fra det oprindelige i Folketinget fremsatte Forslag, men jeg kan dog sige, at de Formaal, som søgtes fremmet gennem det oprindelige Forslag, ogsaa præger det Forslag, der her foreligger som vedtaget af Folketinget; paa alle de principielle Omraader er Forslaget formet over den samme Grundbetragtning, selv om Ændringer — og ret vidtrækkende Ændringer — her og der er indført.

Dette, at Kredsen af Aldersrentenydere maa siges at være for stor under Hensyn til Formuernes og Indkomsternes øgede Købekraft, har man søgt at raade Bod paa ved Forslag om Ændring af de fradragsfrie Beløb. Disse, som hidtil har været ansat til Halvdelen af den fulde Aldersrente plus 100 Kr., foreslaas her nedsat saaledes, at de i København og de store Købstæder bliver for Ægtepar 200 Kr., i mindre Købstadkommuner 150 Kr., i Landkommuner 100 Kr. og for enligt stillede Personer overalt 100 Kr. Dette vil bevirke, at Fradragerne begynder paa lavere Indkomstrin, end Tilfældet hidtil har været, hvorved Antallet af Personer, som faar Adgang til Aldersrente, formindskes, dette saa meget mere, som Fradragsreglerne foreslaas skærpet. Hidtil har det været saaledes, at der for de første 300 Kr., som den paagældende Aldersrentenyder havde udover det fradragsfrie Beløb, fradroges 50 pCt. i Aldersrenten, for de næste 600 Kr. 75 pCt. og for den øvrige Indkomst 100 pCt. Her foreslaas det nu, at 50 pCt. fradrages for Indkomster paa 200 Kr. over det fradragsfrie Beløb, 75 pCt. fradrages for derefter følgende Indkomster paa 300 Kr., og derefter fradrages 100 pCt. Det vil bevirke, at de

Indkomster og Formuer, som aabner Adgang til en minimal Aldersrente, formindskes væsentligt. For Indkomstens Vedkommende har for 65-aarige Personer Grænsetallene hidtil været følgende: i Hovedstaden for Ægtepar 1820 Kr., i Provinsbyerne 1530 Kr. og i Landdistrikterne 1230 Kr. Dette nedsættes til henholdsvis 1299 Kr., 1062 Kr. og 825 Kr., altsaa gennemsnitlig med $\frac{1}{3}$. For enligt stillede Personer har Grænsetallene efter den gældende Lov været henholdsvis 1150 Kr., 960 Kr. og 760 Kr.; efter Lovforslaget her bliver de 897 Kr., 770 Kr. og 644 Kr. for Mænd, hvortil svarer Tal, der er en lille Smule lavere for Kvinder. Hvad Formuerne angaar, er Ændringerne af tilsvarende Art; jeg behøver ikke her at nævne Tallene, enhver kan meget let regne dem ud, naar blot det erindres, at der til den Rentydelse, som Formuen afkaster, normalt skal lægges 4 pCt. for at faa Formueafkastning i Aldersrentelovens Forstand.

Med Hensyn til det principielle har der, baade hvad Fastsættelsen af det fradragsfrie Beløb og hvad Fradragsreglerne angaar, i Virkeligheden været Enighed mellem alle Partier i det høje Folketing.

Dernæst foreslaas det at stille enlige Personer gunstigere i Forhold til Ægtepar, end Tilfældet hidtil har været, derved, at man yder enligt stillede Mænd og Kvinder ca. $\frac{2}{3}$ af den Ydelse, som tilstaaes Ægtepar, Mændene lidt mere, Kvinderne en Smule mindre, idet de Takster, som fastsættes for Ægteparrene, forbliver uændrede. Derigennem vil den Ulighed, som unægtelig er til Stede med Hensyn til de gamles Behov, hvilken Ulighed beredte enligt stillede Personer blandt Aldersrentenyderne — og det er det meget store Flertal — Vanskeligheder, blive ophævet.

Endelig har man søgt at imødekomme Kommunernes Krav om en vis Bevægelsesfrihed ved at tilstaa Købstadkommunerne og Hovedstadskommunerne Adgang til at anvende 5 pCt. af det takstmæssig fastsatte Udgiftsbeløb til Støtte for Aldersrentenydere, som kommer i Trang, medens man for Landkommunerne har givet Adgang til at yde $12\frac{1}{2}$ pCt. af Takstbeløbet til saadanne vanskeligt stillede Aldersrentenydere.

Det er naturligvis det samlede Beløb af henholdsvis 5 og $12\frac{1}{2}$ pCt., der stilles til Disposition. Kommunalbestyrelserne maa selv fordele disse Midler, saaledes som de maatte finde det ønskeligt. Naar der for Landkommunerne er tilstaaet saa meget større Bevægelsesfrihed end for Købstadkommunerne, ligger det i to Ting. For